

Hoeveel patiënten binnen de ggz hebben geen DSM-stoornis?

ARTIKEL

LITERATUUR

- Bruffaerts R, Posada-Villa J, Al-Hamzawi AO, Huang Y, Gureje O, Bromet EJ, Viana MC, Hinkov HR, Karam AG, Borges G, Florescu S, Williams DR, Demyttenaere K, Kovess-Masféty V, Matschinger H, Levinson D, de Girolamo G, Ono Y, de Graaf R, Oakley Browne M, Bunting B, Xavier M, Haro JM, Kessler RC. How many patients without mental disorders are treated in mental health services? A global approach. *Br J Psychiatry* 2015; 206; 101-9.

AUTEUR

RONNY BRUFFAERTS

E-mail:

ronny.bruffaerts@med.kuleuven.be

Waarom dit onderzoek?

De structuur en de organisatie van de ggz zijn wereldwijd sterk aan het veranderen; er is onder andere een ver doorgevoerde tendens tot rationeel gebruik van zorgvoorzieningen en financiële middelen. Een vraag die vaak opduikt, is: in welke mate gaat de zorg naar degenen die deze echt nodig hebben? Hoewel de vraag uitblijkt in eenvoud en rechtlijnigheid, is haar antwoord dat niet. In voorgaand onderzoek vindt men vaak *onderbehandeling*: personen met psychische stoornissen – ook de ernstige – komen niet of te traag in behandeling. Bovendien, en hierover is er opvallend weinig onderzoek, zou één derde tot de helft van de ggz-patiënten *overbehandeld* worden, dat wil zeggen: níet voldoen aan de formele criteria van een psychische stoornis in de periode waarin men wordt behandeld.

Onderzoeksvragen

We gingen na: hoeveel patiënten in ggz-behandeling niet voldeden aan de criteria van een psychische stoornis ten tijde van de behandeling, of er andere indicaties waren voor behandeling en welke redenen patiënten gaven om in behandeling te zijn.

Hoe werd dit onderzocht?

In het kader van de *World Mental Health Surveys* van de who werden in 23 landen met 62.305 personen die representatief waren voor de populatie *face-to-face* interviews afgenomen. Daarbij werd gevraagd naar het voorkomen van psychische stoornissen volgens de DSM-IV-criteria op enig moment in de 12 maanden voor het interview, naar andere redenen voor behandeling en naar zorggebruik.

Belangrijkste resultaten

Gemiddeld hadden per 100 in behandeling zijnde patiënten 52-53 patiënten een psychische stoornis in datzelfde jaar; 18-19 hadden die in het verleden. De rest had geen psychische stoornis, maar gemiddeld gaven 13 patiënten aan dat emotionele problemen, suïcidaliteit of andere psychosociale stressoren leidden tot behandeling. Ongeveer 16 op 100 patiënten hadden noch een psychische stoornis noch enige andere indicator die aanleiding zou kunnen vormen voor behandeling. Hun aandeel in de zorg was echter beperkt omdat zij slechts 10% van alle contacten voor hun rekening namen.

Consequenties voor de toekomst

Grosso modo hebben we, op basis van deze studie, weinig evidentie om te spreken van een systematische en consistente overbehandeling van psychische problemen. Onderbehandeling lijkt een groter probleem binnen de ggz dan overbehandeling. Het is evident dat we geen sluitende conclusies kunnen trekken op basis van dit onderzoek. Het is in de eerste plaats een (te verfijnen) vingeroefening die klinici en beleidsmakers wil informeren over de stand van zaken, maar hen ook attent moet maken op de complexiteit van zorggebruik en behandeling in onze ggz.